

Ольга ЗАВЕРУХА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., ст.викладач кафедри
менеджменту та публічного управління Демків І.О.)

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Підвищений інтерес до молоді генерачії відображає одну з об'єктивних закономірностей сучасного етапу світового розвитку, пов'язану з усвідомленням суспільством і державою специфічної ролі й статусу молоді в політичній, економічній та соціокультурній дійсності.

Масштабні трансформації основ життя українського суспільства викликали динамічні і глибокі зміни соціальних характеристик нового покоління, обумовили появу значних і багатопланових молодіжних проблем, що поглиблюються і детермінують зниження молодіжного потенціалу. Ефективна державна молодіжна політика є сьогодні не тільки фактором соціальної стабільності, але і гарантом безпеки держави в цілому. Молодим поколінням належить реалізувати започатковані у нашій державі реформи та розвинути їх до рівня системних соціально-економічних перетворень, що неможливо без побудови прозорого і відкритого механізму державного управління, створення сприятливих передумов для повноцінного процесу соціалізації молодих людей, залучення їх до прийняття соціально важливих рішень, становлення ефективних суспільних комунікацій і демократичних стандартів у наданні послуг молоді.

Впродовж років незалежності в Україні почала активно створюватись та розвиватись молодіжна політика, яка стала невід'ємною складовою державної політики та є цілісною системою заходів правового, освітнього, організаційно-управлінського, фінансово-економічного та інформаційного характеру.

В умовах сучасної економічної та демографічної кризи молодіжні проблеми потребують поглибленого вивчення, аналізування та регулювання, розробки комплексних державних цільових програм, а в умовах децентралізації ще й дієвих, широкомасштабних заходів на місцевому рівні.

На сьогодні спостерігається дуже низька участь молоді у суспільно-політичному житті держави, регіону, що зумовлена наступними причинами:

– низький рівень соціальної активності молоді у суспільно-політичній

та соціально-економічній діяльності;

– високий рівень безробіття молоді. У молодіжному середовищі панує найвищий рівень безробіття. Значна частина молодих громадян зайнята у тіньовому секторі економіки. Проблеми, з якими стикається молодь під час пошуку роботи – необхідність робочого стажу, володіння практичними навичками;

– недостатній рівень реалізації освітнього потенціалу молоді. Освітній потенціал молоді на сьогоднішній день не реалізується належною мірою через невідповідність системи освіти потребами ринку праці. Відзначається тенденція до зниження якості освіти через низьку соціальну престижність робітничих професій, критична застарілість матеріально-технічної бази закладів освіти всіх рівнів та недостатні темпи її модернізації;

– низький рівень патріотизму, духовності та моралі, знижений інтерес молоді до літератури, мистецтва, культурної спадщини, раціоналістично-споживче ставлення молоді до життєвих цінностей. Отримання матеріальних благ і статку переважає над морально-духовним розвитком особистості;

– соціально-негативні явища у молодіжному середовищі, поширення шкідливих звичок, соціально-небезпечних захворювань, насамперед, туберкульозу, ІПСШ, ВІЛ/СНІДу, розлади психіки та поведінки через вживання психоактивних речовин (наркологічні розлади), скоєння злочинів [1].

Зважаючи на визначені проблеми, робота з молоддю має бути зосереджена не лише на матеріально-фінансовій підтримці, а й спрямовуватися на соціальне становлення молодих людей, профілактику негативних явищ, які перешкоджають їх повноцінному розвитку.

Для вирішення проблем, які є в молодіжному середовищі потрібно реалізувати інструменти системної та комплексної політики, а саме:

– проведення інформаційно-просвітницьких програм, рекламних кампаній, інших заходів, спрямованих на підготовку молоді до подружнього життя та підвищення рівня їх готовності до виконання соціальних ролей чоловіка і дружини, підвищення престижу сім'ї;

– створення умов для інтелектуального самовдосконалення, творчого розвитку особистості, забезпечення зайнятості молоді, утвердження патріотизму, духовності, моральності та формування загальнолюдських цінностей, формування здорового та безпечного способу життя молоді;

– підвищення рівня поінформованості молоді стосовно послуг, що надаються установами та організаціями на території міста;

– надання інформаційно-методичної, організаційної, фінансової підтримки інститутів громадянського суспільства, зокрема, молодіжним та дитячим громадським організаціям, в реалізації програм, спрямованих на розв'язання соціальних проблем молоді сім'ї та молоді

З огляду на тенденції соціально-економічного й суспільно-політичного розвитку України та міста Тернополя необхідно створювати системи всебічної підтримки громадянської активності молоді, спрямованої на самовизначення і самореалізацію, формувати необхідні для цього правові, гуманітарні та економічні передумови, надавати підтримку інститутам громадянського суспільства, що працюють з молоддю; сприяти розвитку міжнародного молодіжного співробітництва; координувати зусилля органів місцевого самоврядування та громадських організацій у сфері реалізації молодіжної політики.

Бібліографія:

1. Програма економічного та соціального розвитку міста Тернополя на 2017 рік від 20.12.2016 р. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.rada.te.ua/normativnie-dokument/programi/54382.html>. – Назва з екрана.

Вікторія ЗАЖЕРЕЙ

слухачка магістратури за спеціальністю

«Публічне управління та адміністрування»

(науковий керівник – д.е.н., проф., професор, професор кафедри менеджменту та публічного управління Мельник А.Ф.)

ОРГАНІЗАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МІСТА

Соціальна інфраструктура – комплекс об'єктів (організацій, підприємств, споруд та закладів), які забезпечують умови функціонування суспільного виробництва і життєдіяльності населення, задоволення особистих потреб, у тому числі через надання послуг нематеріального характеру, формування фізичного та інтелектуального розвитку, суспільної активності людей. Головна ознака виділення соціальної інфраструктури в окрему підсистему господарського комплексу, що означає загальні умови процесу суспільного відтворення – має складну внутрішню будову і її функціональне призначення – в ній